

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Mrázkové a soudců JUDr. Pavla Vlacha a JUDr. Andrey Venclíkové v exekuční věci

oprávněného: **hlavní město Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Brožem, CSc.
sídlem Dykova 1158/17, 101 00 Praha 10

proti
povinným: **1) Jitka Poláčková**, narozená 26. 6. 1973
bytem Opálová 353/14, 154 00 Praha-Slivenec

2) Pavel Poláček, narozený 20. 3. 1970
místem trvalého pobytu náměstí 14. října 1381/4, 150 00 Praha 5
neznámého bydliště

pro 122 008 Kč s příslušenstvím,

k odvolání první povinné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb, ze dne 20. 3. 2026, č. j. 176 EX 06645/14-242,

takto:

Usnesení soudního exekutora se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soudní exekutor zamítl návrh první povinné (dále jen „povinná“) na zastavení exekuce došlý mu dne 26. 1. 2026.
2. Povinná odůvodnila návrh tvrzením o splnění podmínek pro zastavení exekuce vedené u soudního exekutora (mj.) pod sp. zn. 176 EX 06645/14, a to podle § 55 odst. 7 a násl. zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád; dále jen „ex. ř.“), s tím, že exekuce (mj. tato) je „již 12 let stará“. Dále povinná uvedla, že nerozumí tomu, proč soudní exekutor nesloučil exekuce týchž účastníků vedené u něj v této věci (sp. zn. 176 EX 06645/14) a dále ve věcech sp. zn. 176 EX 06045/14 a sp. zn. 176 EX 03064/16.
3. Soudní exekutor návrh zamítl, považuje ho za nedůvodný. Po citaci ustanovení §§ 55 odst. 7 a 11 ex. ř. uvedl, že oprávněný složil dne 13. 10. 2023 zálohu na další vedení exekuce, čímž došlo k jejímu prodloužení, nenastanou-li jiné okolnosti, až do 13. 10. 2026.
4. Povinná napadla usnesení včasným a přípustným odvoláním. Namítla, že navrhovala zastavení exekuce jako bezvýsledné již v lednu roku 2003, v září téhož roku se dotazovala na vyřízení svého návrhu, oprávněný složil zálohu na další vedení exekuce 9. 10. 2023, ač tak měl učinit do 30 dnů, povinnou (snad) počítaných již od data, kdy soudnímu exekutorovi došel její návrh na zastavení exekuce (5. 1. 2023). Žádné zásadní závěry, které z uvedeného popisu činí, povinná neuvedla.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Vrzalová.

Navrhla, aby došlo k „prověření z Vaší strany a k postoupení k vyřízení místně příslušnému exekučnímu soudu“.

5. Oprávněný se k odvolání nevyjádřil, toto mu podle obsahu spisu soudní exekutor ani nedoručil. Jakkoliv byl tento jeho postup nesprávný, neboť – obecně vzato – nebyla vyloučena změna napadeného usnesení v neprospěch oprávněného, k čemuž by měl dostat prostor se vyjádřit, *in concreto* lze toto pochybení tolerovat, neboť odvolání je, jak níže vyloženo, nedůvodné a případné vyjádření oprávněného k němu by vedlo jen k navýšení nákladů beztak bezvýsledné exekuce.
6. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení soudního exekutora včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212, § 212a o. s. ř.), a aniž nařídil odvolací jednání (§ 254 odst. 8 o. s. ř.), neshledal odvolání opodstatněným.
7. Z obsahu spisu plyne, že exekuční řízení bylo zahájeno dne 17. 10. 2014, exekuce tedy (bez dalšího) nemohla překročit dobu nejzazšího omezení jejího trvání činící 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce (§ 55 odst. 11 věta čtvrtá ex. ř.). Úsudek povinné, že exekuce již překročila dobu 12 let jejího (marného) vedení, je mylný.
8. Povinný se podle názoru odvolacího soudu (v tomto směru shodného s názory vyslovenými v teorii: Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, komentář k § 55, bod 145, dále Svoboda, K., Jícha, L., Krejsta, J., Hozman, D., Úšelová, V., Kocinec, J. a kol. Exekuční řád. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, komentář k § 55, bod 74) může návrhem na zastavení exekuce dovolávat (právě až) zastavení exekuce s ohledem na uplynutí maximální dvanáctileté doby jejího vedení, toto právo mu však nesvědčí v případě kratších exekucí, v nichž jsou podmínky jejich zastavení navázány na zahájení a výsledek soudním exekutorem realizovaného procesního postupu podle § 55 odst. 7 ex. ř.
9. Na něm se povinný může účastnit v rovině podnětu soudnímu exekutorovi, aby vyzval oprávněného k udělení souhlasu se zastavením exekuce nebo k zaplacení zálohy podle § 55 odst. 8 ex. ř., případně může navrhnout určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, má-li za to, že je soudní exekutor v prodlení s učiněním v § 55 a násl. ex. ř. předvídaných procesních úkonů. Nemá však právo se domáhat zastavení exekuce s ohledem na to, jak by tento procesní postup měl podle názoru povinného „vypadat“, resp. jak „dopadné“.
10. Odvolací soud již proto podle § 219 o. s. ř., ve spojení s § 55c odst. 5 ex. ř., potvrdil usnesení soudního exekutora jako (ve výroku) věcně správné. V něm řešenou otázkou prodloužení doby exekuce v důsledku složení zálohy na její další vedení oprávněným se nezabýval, stejně jako povinnou namítanou potřebou sloučení exekucí, ježto jsou tyto okolnosti – z pohledu shora uvedeného – pro odvolací přezkum (výrokové) správnosti napadeného usnesení bez významu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudního exekutora ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení za splnění podmínek dle § 237 o. s. ř.

Praha 19. května 2026

JUDr. Eliška Mrázková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Vrzalová.